

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/258/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318208344
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318208344.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Lucie Mizerovej v spore žalobkyne: L. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXXX/XXB, XXX XX N., zastúpená JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500 eur, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 17Csp/242/2018-81 zo dňa 27. júna 2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyňa má **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.
- III. Odvolací súd nariaďuje súdu prvej inštancie vykonať opravu záhlavia napadnutého rozsudku v časti označenia žalovaného a právneho zástupcu žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobkyni sumu 500 eur ako primerané finančné zadostučinenie a súčasne žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1. 1. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie vecne odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca uzatvoril dňa 30. 09. 2010 so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100031456 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1200 eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach po 64,29 eura, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 70,00 % a RPMN 67,15 %. Celková čiastka, ktorú mal žalovanej vrátiť bola 2700,13 eura. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vychádzal z rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 14. 09. 2017, sp. zn. 8Csp/144/2016 a následne zistených nedostatkov v úverovej zmluve a to a) výška RPMN uvedená v predmetnej zmluve je uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom, b) výška úrokovej sadzby 70% je v neprimeranej výške, teda v rozpore s dobrými mravmi, pretože viac ako štvornásobne prevyšuje úrokovú mieru komerčných bánk, c) v zmluve nie je uvedené započítanie splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, d) v zmluve nie je uvedená adresa na podávanie sťažností a reklamácií, e) v zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru, f) dohoda o poskytnutí služby je neprijateľná zmluvná podmienka, g) istina úveru uvedená v zmluve nezodpovedá výške finančných prostriedkov poskytnutých spotrebiteľovi, nakoľko žalovaný neoprávnene strhol žalobcovi poplatok vo výške 172,79 eura. Uvedený rozsudok odvolací Krajský súd Trnava rozsudkom zo dňa 26. 10. 2018 sp. zn. 26Co/29/2018 potvrdil ako vecne správny

(Krajský súd síce rozsudok zmenil, ale iba z dôvodu nesprávneho slovného vyjadrenia omeškania súdu prvej inštancie). Na základe týchto nedostatkov bolo právoplatne rozhodnuté, že Zmluva a úver z nej vyplývajúci sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo znamenalo, že spotrebiteľ bol povinný veriteľovi vrátiť len istinu úveru; platby prevyšujúce istinu úveru tak predstavovali bezdôvodné obohatenie, ktoré bol žalovaný povinný žalobcovi vydať.

1.2. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný absolútne neprípustným spôsobom pri vyhotovovaní zmluvy porušil zákonné ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. (podrobne špecifikované v citovanom rozsudku), čím sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu a to vo výške 2065,38 eura (úver bol poskytnutý vo výške 1200 eur za úrok 70 % p.a. a revolving 632,61 eur za úrok 76,20 % p. a.). Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že 500 eur je primeraná suma finančného zadosťučinenia a to aj s poukazom na výšku úveru a výšku bezdôvodného obohatenia. Zákon nestanovuje minimálnu či maximálnu výšku primeraného finančného zadosťučinenia, preto vzhľadom na uvedené okolnosti súd vyhovel žalobe v plnom rozsahu, keď považoval požadovanú sumu za primeranú a zodpovedajúcu konaniu žalovaného a výške poskytnutého úveru. Toto finančné zadosťučinenie je odrazom aj neodborného konania žalovaného pri uzatváraní zmluvy o úvere, pričom sa žalovaný snažil vyhnúť právnej úprave o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie poukázal aj na skutočnosť, že konanie žalovaného vyústilo až v súdny spor, ktorý prebiehal dva roky a ku ktorému by nebolo došlo, keby žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou, korektne a poctivo. Navyše by žalobca nemusel niesť náklady na právne zastúpenie. Postup žalovaného je podľa súdu prvej inštancie neprípustný, nepoživajúci právnu ochranu, a to aj s poukazom na to, že sa nejedná o ojedinelý prípad. Vysoká miera neprofesionality a nepoctivého konania žalovaného preto zodpovedá, podľa názoru súdu, požadovanej sume primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur.

1. 3. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte „zákon na ochranu spotrebiteľa“).

1.4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“) a § 255 ods. 1 C. s. p., keď dospel k záveru, že žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto jej priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C. s. p. a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne alebo napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. 1. Dôvodil, že súd prvej inštancie nekonkretizoval a ani neuviedol právne posúdenie v zmysle ktorého mal preukázané porušenie konkrétnych ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa, vo vzťahu ku ktorým dospel k záveru o danosti nároku na finančné zadosťučinenie a tiež nekonkretizoval akým spôsobom a na základe akých preukázaných skutočností dospel k záveru o sume 500 eur ako primeranom finančnom zadosťučinení.

2. 2. Žalovaný v podanom odvolaní ďalej uviedol, že súd prvej inštancie odkázal na rozsudok súdu sp. zn. 8Csp/144/2016 avšak pre účely postupu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. neuviedol či a ako toto rozhodnutie spĺňa podmienku pre uplatnenie nároku na finančné zadosťučinenie. Podľa žalovaného ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ako predpoklad pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie určuje, že spotrebiteľ uplatňoval porušenie svojho práva určeného na ochranu spotrebiteľa alebo porušenie povinnosti dodávateľa ustanoveného zákonom na ochranu spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že zákonná úprava nespája vznik nároku na finančné zadosťučinenie s iným prípadom, ako je ten, v ktorom sa uplatňuje porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa. Z napadnutého rozsudku pritom podľa žalovaného nevyplýva ani označenie porušeného práva alebo povinnosti ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa. Ďalej namietal, že rozhodnutie o výške priznaného nároku, súd prvej inštancie odôvodnil všeobecnými a subjektívnymi tvrdeniami a neuviedol žiadnu okolnosť preukázanú dokazovaním z ktorej vychádzal pri rozhodovaní. Podľa žalovaného žalobkyňa neuviedla, žiadne skutočnosti a skutkové tvrdenia, ktoré by výšku žalovanej sumy odôvodňovali a tento nedostatok nebol odstránený ani v nasledujúcom konaní pred súdom prvej inštancie.

3. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu vyjadrila tak, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, dostatočne odôvodnený, sledujúci prevládajúcu názorovú líniu všeobecných súdov Slovenskej republiky. Rozhodnutie podľa žalobkyne spĺňa všetky parametre zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania dáva odpoveď na podstatné otázky a námietky. Podľa žalobkyne žalovaný v podanom odvolaní iba všeobecne a nekonkrétne napáda závery súdu prvej inštancie o nedostatočnom odôvodnení rozsudku. Poukázala aj na to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 8Csp/144/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 26Co/29/2018 a z predmetných rozsudkov jasne vyplýva, ktoré ustanovenie zákona č. 258/2001 Z. z. bolo zo strany žalovaného porušené. Porušenie zákonných ustanovení má za následok porušenie predpisov na ochranu spotrebiteľa. Rovnako súd prvej inštancie dostatočne ozrejmil, prečo považoval výšku primeraného finančného zadostučinenia za primeranú a na základe ktorých skutočností dospel k záveru o jej výške. Súd prvej inštancie výslovne uviedol, že vodítkom bola okrem iného výška úveru a výška bezdôvodného obohatenia, ktorá presahovala sumu 2.000 eur, išlo o sumu, na ktorú žalovaný nemal nárok, túto mimosúdne a dobrovoľne nevydal a v tomto rozsahu bol spotrebiteľ ukrátený na jeho majetku, čo sa nepochybne podpísalo na jeho životnej úrovni, hoci len dočasne avšak dostatočne dlho na to, aby bolo spravodlivé žalobkyňu odškodniť. Zároveň súd prvej inštancie správne poukázal na dĺžku protiprávneho stavu pretože súdne konanie vo veci 8Csp/144/2016 a následne aj odvolacie konanie trvalo 2 roky. Na záver žalobkyňa poukázala aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR pokiaľ ide o podmienky pre priznanie nároku podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., a to na rozhodnutie sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019. Na základe uvedených skutočností žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný nedoručil odvolaciu repliku.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom, zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 eur. Nebolo pritom sporným, že medzi stranami sporu ide o spotrebiteľský vzťah, ktorý sa spravuje aj právnymi normami na ochranu spotrebiteľa.

6. Žalovaný v odvolaní namietal dôvodnosť priznania primeraného finančného zadostučinenia žalobkyňi vo výške 500 eur podľa § 3 ods. 5 zákona na ochranu spotrebiteľa, keď tvrdil, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmý základ priznaného zadostučinenia ani myšlienkový postup súdu, ktorým dospel k priznanej výške zadostučinenia.

7. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Citované zákonné ustanovenie priamo zakotvuje, že ten spotrebiteľ, ktorý bol na súde úspešný za porušenie práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi, má nárok na primerané finančné zadostučinenie. Osobitným predpisom je aj zákon

o spotrebiteľských úveroch, ktorý zakotvuje vo svojich ustanoveniach povinnosti dodávateľa - veriteľa, porušenie ktorých má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa odvodzuje vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie len s úspešnosťou spotrebiteľa na súde pri uplatnení práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi.

9. Z obsahu preskúmaného spisu - z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa sa v predmetnej právnej veci právoplatným rozhodnutím súdu úspešne domohla určenia úveru, ktorý mu žalovaný poskytol, za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi sporovými stranami nespĺňala náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Voči žalovanému si teda žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie povinnosti žalovaným stanovenej zákonom o spotrebiteľských úveroch, čím jej vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

10. S poukazom na uvedenú argumentáciu neobstojí odvolacia námietka žalovaného, že mu nie je zrejmé, aký bol základ priznania finančného zadosťučinenia žalobkyni, porušenie akej povinnosti žalovaným mal súd ako predpoklad na postup podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa za preukázané. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, najmä v ods. 8 až 14 dostatočným spôsobom vysvetlil jednak právny základ nároku, jednak primeranosť výšky priznaného finančného zadosťučinenia.

11. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, pričom odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na vyššie uvedenú argumentáciu. Na správne zistený skutkový stav súd prvej inštancie správne zvolil a aplikoval príslušné právne normy. Z obsahu preskúmaného spisu nevyplýval nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, v dôsledku ktorého by bolo možné konštatovať porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pričom svoje rozhodnutie náležite v súlade s ustanovením § 220 C. s. p. odôvodnil. Odvolacie námietky žalovaného sú tak nedôvodné.

14. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté rozhodnutie postupom podľa citovaného ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

15. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., vzhľadom na to, že bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne jej náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Súd prvej inštancie nesprávne uviedol v záhlaví napadnutého rozsudku obchodné meno žalovaného a jeho právneho zástupcu, je preto potrebné, aby túto zrejmu nesprávnosť opravil postupom podľa § 224 C. s. p..

17. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).